

זוהר חלק ב' פרשת משפטים דף צד ע"ב

בגאולה העתידה לא יצאו בחיפזון כמו בגאולת מצרים

"וְכִי יִמְכַר אִישׁ אֶת בְּתוּ לְאִמָּה לֹא תֵצֵא כְּצֵאת הָעֶבְדִּים", "וְכִי יִמְכַר אִישׁ", זה הקדוש ברוך הוא, שנאמר בו: "ה' אִישׁ מִלְחָמָה", "אֶת בְּתוּ", אלו ישראל, שהם מצד הבת יחידה נקראו בתו^[כב], ואפשר תאמר שיצאו כדמיון אלו שהיו מצד העבד שהוא מטטרו"ן, שיצאו במנוסה ממצרים, "לֹא תֵצֵא כְּצֵאת הָעֶבְדִּים", זהו שכתוב: "כִּי לֹא בְחִפְזוֹן תֵּצְאוּ וּבְמִנוּסָה לֹא תֵלְכוּן" (ישעיהו נב, יב).

נפש ורוח ונשמה של אדם לפי מדרגתו

ועוד, "וְכִי יִמְכַר אִישׁ אֶת בְּתוּ לְאִמָּה", בא וראה, האדם כשנולד נותנים לו נפש, מצד הבהמות הטהורות הנקראות אופני הקדש, זכה יותר נותנים לו רוח מצד חיות הקדש, זכה יותר נותנים לו נשמה מצד כסא הכבוד, ושלשה אלה הן, אמה עבד ושפחה להבת מלך^[כג].

זכה יותר, נותנים לו נפש בדרך אצילות, מצד הבת יחידה^[כד], והיא נקראת בת מלך, זכה יותר נותנים לו רוח של אצילות מצד התפארת שנקרא עמוד התיכון, ונקרא בן להקדוש ברוך הוא, זהו שכתוב: "בְּנִים אַתֶּם לַה' אֱלֹהֵיכֶם" (דברים יד, א), זכה יותר, נותנים לו נשמה מצד חכמה ובינה שנקראים אב ואם, זהו שכתוב: "וַיִּפַּח בְּאֶפְרוֹ נְשָׁמַת חַיִּים" (בראשית ב, ז), מהו חיים, אלא הן האותיות יה^[כה], שעליהן נאמר, "כָּל הַנְּשָׁמָה תְהִלֵּל יְהוָה" (תהלים קנ, ו), ונשתלם באיש הזה השם הוי"ה ברוך הוא.

זכה יותר, נותנים לו שם הוי"ה בשלימות האותיות יו"ד ה"א וא"ו ה"א, שהוא נקרא אדם בדרך האצילות שלמעלה^[כו], והוא נקרא אדם בדמות ריבונו, ועליו נאמר: "וַיְרֵדוּ בְדִגְתַּי הַיָּם וּגְוִי" (בראשית א, כח), וזהו הוא ממשלתו בכל הרקיעים, ובכל האופנים והשרפים והחיות, ובכל חילות וגבורות שלמעלה ושלמטה, ולפיכך כאשר האדם זוכה בנפש מצד הבת יחידה, והיא נקראת בת מלך, נאמר בו: "וְכִי יִמְכַר אִישׁ אֶת בְּתוּ לְאִמָּה לֹא תֵצֵא כְּצֵאת הָעֶבְדִּים".

נשמה שהיא בת מלך לא תתגלגל בגוף של ה"א וגם לא תחטא בגלגולה

והנשמה שנתחייבה בגלגול, אם היא בתו של הקדוש ברוך הוא, אפשר תאמר שנמסרת בגוף זר^[כז] אשר שם ממשלת היצר הרע, שהוא מצד סמ"ל, חס ושלום, שהרי כתוב: "אֲנִי ה' הוּא שְׁמִי וּכְבוֹדִי לְאַחַר לֹא אָתוֹן" (ישעיהו מב, ח), שהוא יצר הרע, וזה הגוף

והזוהר זיו הזוהר

אלפי"ן בגימטריא מ"ה, כמספר אד"ם, דאיהו אורח אצילות, כדאיתא במאמר פתח אליהו, וזה האיש נקרא אדם בשם דיוקנא דמאריה, על שם הכתוב "וַיַּעַשׂ אָדָם בְּצַלְמֵנוּ" (בראשית א, כו), ועל שם הכתוב "וְעַל דְמוֹת הַכֶּסֶף דְמוֹת כְּמַרְאֵה אָדָם עָלְיוּ מִלְמַעְלָה" (יחזקאל א, כו). כזו. היינו לגר, או לממזר תלמוד

פרוכת, אפשר מפני שהוא רקיע דק. כב. היינו מצד השכינה הקדושה, שממנה פורחות נשמות ישראל. כג. היינו לנשמה גדולה, שנקראת ברתא דמלכא. כד. בת יחידה, זו מדת המלכות דאצילות. כה. השם י"ה הוא מקור להעולמות אצילות ובריאה, חכמה ובינה, אבא ואמא. כו. שם הוי"ה במילוי

שתשרה בו הבת מלך, אפשר תאמר שנמסרת בכתרים התחתונים שמצד הטומאה, חלילה וחס, עליה נאמר **"וְהָאָרֶץ לֹא תִמְכַּר לְצַמְתָּת פִּי לִי הָאָרֶץ"** (ויקרא כה, כג).

זוהר חלק ב' פרשת משפטים דף צה ע"ב

מאזני צדק ומרמה למעלה

ועוד, "וְכִי יִמְכַר אִישׁ אֶת בְּתוּוֹ לְאִמָּה", זה הוא סוד עליון יותר מכל, בהעמוד שעומד אצל הגלגלים, תוך אויר המנשב להנשמות, יש גלגל אחד בצד זה, וגלגל אחד בצד השני, בצד זה מאזני צדק, ובצד השני מאזני מרמה, ואלו הגלגלים בל יניחו לעולם, והנשמות עולות ויורדות, נכנסין וחוזרין.

צד הרע עושק נשמות מהצד הטוב

ויש נשמות עשוקות, כאשר שולט אדם באדם, שכתוב: "עַתָּה אֲשֶׁר שָׁלַט הָאָדָם בְּאָדָם לְרַע לוֹ" (קהלת ח, ט), לרע לו בודאי, שזה העולם מתנהג כלו בעץ הדעת טוב ורע, וכאשר מתנהגים בני העולם בדרך הטוב, עומד הגלגל ומכריע לצד הטוב, וכאשר מתנהגים בדרך הרע, מכריע הגלגל לצד הרע, וכל הנשמות הנמצאות בשעה ההיא בהגלגל, צד הרע עושק אותן ונוטלן, אבל לרע לו, כי אלו הנשמות מכניעות לכל אשר ימצאו מצד הרע וישחיתו לו, והסימן לזה, ארון הקודש שנעשק מן הפלשתים ושלט בהם, לרע להם, וכמו כן אלו הנשמות הנעשקות מצד הטומאה הן לרע להם.

ומה נעשה מאותן הנשמות, מובא בספרים הקדמונים, שמהן נמצאים אותן חסידי אומות העולם, וגם ממזרים תלמידי חכמים הקודמים לכהן גדול.

זוהר חלק ב' פרשת משפטים דף צו ע"א

נשמה זאת שנעשקה לא תתגלגל באומות העולם

על זה כתוב: "וְכִי יִמְכַר אִישׁ אֶת בְּתוּוֹ", זו הנשמה הבאה בגלגול, בשביל מעשים רעים שבעולם [כח], **"לְאִמָּה"**, היינו לצד הטומאה בגלות רע, על ידי גלגל החוזר שמשם היא נעשקה, כשיגיע העת להוציאה משם, ודאי **"לֹא תֵצֵא כְפָצֵאת הָעֶבְדִים"** [כט].

עושקים אותם עוד פעם כשהם תינוקות

וכל אותן נשמות הנעשקות מי הן, כאן יש סוד, אלו הן נשמות ילדים הקטנים, כאשר הם עוד יונקים מן הכח של אמם, והקדוש ברוך הוא רואה שאם יתקיימו בעולם יבאשו רוחם, ויחמצו כחומץ זה, לוקט אותם בקטנותם בעוד שנותנים ריח טוב, מה עושה, מניחם להעשק ביד האמה ההיא, וזו היא לילי"ת, שלפי שנתנו ברשותה, משמחת בתינוק הזה, ועשקתו, ומוציאתו מן העולם, כאשר הוא עוד יונק מן הכח של אמו.

נשמה זאת עושקים עוד פעם כי ידוע שתחמיץ

ואפשר תאמר, שאלו הנשמות יעשו טוב בעולם, לא כן, שכתוב: "אִם רָעָה בְּעֵינַי אֲדַנְיָהּ", שרואה שיחמיץ זה האיש בנשמה זו לאחר זמן, אם יתקיים בה [ל], זו נעשקת,

זוהר חלק ב' פרשת משפטים דף צו ע"א. ל. בעבור שהריחה ריח הרע והטמא של מעשה רוב העולם. כט. אלא בנצחון שהכניע הסטרא אחרא, בעת היותר נעשקת אצלה. חכס. כח. ולא מצד מעשיה, אלא שסובלת עבור להס"א. ל. בעבור שהריחה ריח הרע והטמא של מעשה רוב העולם. כט. אלא בנצחון שהכניע הסטרא אחרא, בעת היותר נעשקת אצלה.

ואחרת לא נעשקת, ועל אלה כתוב: **"וְאָרְאָה אֶת כָּל הָעֹשִׂים וְגו'"** (קהלת ד, א), וזהו **"אם רָעָה בְּעֵינֵי אֲדֹנָיָה"**.

רק על ידי העושק נעשית נשמה ששייכת להקליפה

"אֲשֶׁר לֹא יַעֲדָה", לא באל"ף כתוב, ואפשר תאמר שהזמינה הקדוש ברוך הוא להיות בצד הטומאה מן היום שנבראת, לא, אלא עתה בהחזרת הגלגל לו יעדה בוא"ו, מה שלא היה מקודם לזה.

ה' פודה אותה נשמה על ידי שסובלת יסורים ביד הלילי"ת ואחר כך מגביהה

"וְהִפְדָּה", מהו והפדה, הקדוש ברוך הוא יפדה לה בזמן שהיא תעלה ריח טוב טרם שתחמיץ, והוא יעלה אותה לשמי מרום בישיבה שלו.

אין נמסרת לאומות העולם רק לתינוקות בני ישראל

ואפשר תאמר שבעבור שנעשקה לצד הטומאה, יתננה הקדוש ברוך הוא לחסידי אומות העולם, או לממזר תלמיד חכם^[לא], בא הכתוב ומוכיח **"לְעַם נִכְרִי לֹא יִמְשַׁל לְמִכְרָה"** ודאי, **"בְּבִגְדוֹ בָּה"**, שנעשקה בעושק על ידי גלגל החוזר, אלא לישראל ודאי, ולא לאחר, וכאשר תצא מן השביה של הגלגל, **"לֹא תֵצֵא כְּצֵאת הָעֶבְדִּים"**, אלא תתעטר בעטרה שלה בנשיאת ראש.

בהשגחת ה' נעשה ואין כלל כח לס"א לשלוט

ואפשר תאמר שצד הטומאה הכניסה באותו התינוק, לא כן, אלא היא לקחה בעושק את הנשמה והיתה משמחת עמה, אחר כך פרחת מידה, ונכנסה בהתינוק ההוא, והיא פוקדת לאותו התינוק ומשמחת בו ותשחק לו, ותחמד לבשרו, עד שלאחר זמן לוקח הקדוש ברוך הוא נשמתו, והיא לוקחת גופו, ולבסוף הכל הוא ברשותו של הקדוש ברוך הוא^[לב].

בסוף יוצאת לחרות וה' פורש עליה לבוש כבודו

ועוד, **"לְעַם נִכְרִי לֹא יִמְשַׁל לְמִכְרָה בְּבִגְדוֹ בָּה"**, בא וראה, כשתצא מהשביה של הגלגל, וצד הטומאה הוא בשמחה^[לב], ירשם לה הקדוש ברוך הוא ויחתמנה בחותמו, ויפרש עליה לבוש כבודו, ומה זה, זהו השם הקדוש שנקרא עליה, וזה הוא **"בְּבִגְדוֹ בָּה"**, בגד לבוש הכבוד של המלך פרוש עליה, ואז היא נשמרת, שלא תמסר לעם נכרי, אלא לישראל בלבד.

זיו הזוהר

היינו, שיש מהן שנעשין כן אבל לא כולן, ומובן שאלו שכבר היו בעולם יש להם כח להרע לקליפה כמו הארון, ואלו החדשות אין להן עוד שום ידיעה בעיניי זה העולם, ועליהן אומר הסבא שהקדוש ברוך הוא שומרן ביותר. **לב.** היינו שיעמד בתחיית המתים. **לג.** כי תחשב שמזאת הנשמה יתגדל רשע בעבור היותה אצלה תחת רשותה, כמו יעקב אצל לבן.

לא. לעיל אומר בשם ספרי קדמאי, שנעשה מהן חסידי אומות העולם, או ממזרי תלמידי חכמים, ויש מפרשים שהסבא פליג על הספרי קדמאי, ולי נראה ליישב, שיש ב' מינים בנשמות הנעשקות, מין א' שהיו כבר בעולם, ומין ב' נשמות חדשות שנבראות בכל פעם, והן לא נזכר בספרי קדמאי שכל הנעשקות נעשה מהן חסידי אומות העולם, וממזרי תלמידי חכמים, אלא אומר מנייהו, ופירוש מנייהו

וזהו שכתוב: "כִּי־מִי אֱלֹהֵי יִשְׁמְרֵנִי" (איוב כט, ב), ועל סוד זה כתוב כאן, "לְעַם נִכְרִי לֹא יִמְשַׁל לְמִכְרָהּ בְּבָגְדוֹ בָּהּ", בעוד שלבוש הכבוד של המלך בה, אין רשות לצד הטומאה בה.

זוהר חלק ב' פרשת משפטים דף צו ע"ב

עוד קודם בריאת העולם צייר ה' את כל הנשמות לפניו וראה התנהגות כולם ועוד, 'וכי ימכר איש את בתו לאמה', אזהרה לאדם יש במקראות האלה, וכמה עצות טובות עליונות נמצאות בכל עניני התורה, וכולן אמת בדרך האמת, וידועות הן להחכמים המבינים והולכים בדרך האמת, בזמן שבקש הקדוש ברוך הוא לברוא את העולם, עלה ברצון לפניו, וצייר כל הנשמות העתידות להנתן באנשים אחר כך, וכולן נצטיירו לפניו באותה הצורה ממש שעתידים להיות בהאנשים אחר כך, וראה לכל אחד ואחד, שיש מהם שעתידים להשחית דרכיהם בעולם^[יד].

הנשמה מפחדת, ויורדת לעולם הזה בעל כרחא

ובשעה שמגיע זמנם, קורא הקדוש ברוך הוא לנשמה ההיא, ואומר לה, לכי ובואי במקום פלוני בגוף פלוני, משיבה לפניו, רבונו של עולם די לי בזה העולם שאני יושבת בו, ולא אלך לעולם אחר שישתעבדו בי, ואהיה מלוכלכת ביניהם. **אומר** לה הקדוש ברוך הוא, מן היום שנבראת, עבור זה נבראת להיות בעולם ההוא, כיון שרואה הנשמה כך, בעל כרחא יורדת ונכנסת שמה.

התורה מזהרת שישמרו על הנשמה

התורה שנותנת עצה טובה לכל העולם, ראתה כל זה, והיא מזהרת לבני העולם ואומרת, ראו כמה חס הקדוש ברוך הוא עליכם, מרגליות טובה שהיתה לו מכרה לכם חנם, שתשתעבדו עמה בזה העולם.

ה' מבקש שהאדם יראה שהנשמה תחזור נקיה

על זה כתוב: "וכי ימכר איש", זה הקדוש ברוך הוא, "את בתו", זו הנשמה הקדושה, "לאמה", להיות אמה משועבדת ביניכם בזה העולם, בבקשה מכם, בשעה שיגיע הזמן שתצא מזה העולם, "לא תצא כפצאת העבדים", לא תצא מלוכלכת בעבירות, תצא בת חורין, ברה ונקיה, כדי שישמח בה רבונו וישתבח בה, ויתן לה שכר טוב בצחצוח הגן עדן, כמו שכתוב: "והשביע בצחצחות נפשך" (ישעיהו נח, יא), בודאי אם תצא ברה ונקיה כראוי.

נשמה זכאית תהיה מזומנת לעתיד ליכנס בתוך אותו הגוף

אבל אם רעה בעיני אדניו^ה, כשהיא יוצאה מלוכלכת בעבירות, ולא נראית טוב לפני הקדוש ברוך הוא כראוי, וי לאותו הגוף שהוא נאבד מן הנשמה ההיא לעולם, לפי שכאשר הנשמות עולות זכאות, והן יוצאות נקיות מזה העולם, כל נשמה ונשמה נכנסת בספר גנזי המלך, וכולן בשמותן, והוא אומר זו היא נשמת פלוני, מזומנת תהיה לאותו הגוף שעזבה, על זה כתוב: "לו יעדה" בוא"ו.

זיו הזוהר

לד. הקדוש ברוך הוא רואה בריאה שאינה מכרחת וכדכתב הרמב"ם שעל זה כתוב "כי לא מחשבותי להאדם להיות דוקא כן, אלא שיש לו עוד הבחירה, כדאיתא במשנה. הכל צפוי, והרשות נתונה, וכדכתב הרמב"ם שעל זה כתוב "כי לא מחשבותי

נשמה שאינה זכאית, הגוף נאבד לגמרי

היא יוצאה רעה בעיני אדניה, שנתלכלכה בעבירות, ובכתמי חטאים, אז "לא יְעֲדָה" באל"ף, נאבד זה הגוף ממנה, והיא לא תזדמן לאותו הגוף, מלבד נשמה ההיא שבעלה נתעורר לשוב בתשובת הגוף.

האדם יחזור בתשובה ואז יפדה את הנשמה

אז כתוב בה: "וְהִפְדָּה", ככתוב: "פְּדָה נַפְשׁוֹ מֵעֶבֶר בְּשַׁחַת" (איוב לג, כח) [לה], "וְהִפְדָּה", זה מוסב על האדם, שהעצה עבורו היא שיפדה אותה ויחזור בתשובה, ובשני אופנים אומר הקדוש ברוך הוא, "וְהִפְדָּה", שלאחר שיחזור בתשובה יפדה לה מדרך הגיהנם.

זוהר חלק ב' פרשת משפטים דף צז ע"א

כמה טוב לנשמה שלא חטאה אוי לנשמה שחטאה

"לְעַם נְכָרִי לֹא יִמְשַׁל לְמַכְרָה", מי הוא עם נכרי, עלובה היא נשמת החוטה כאשר תצא מזה העולם והאדם קלוקל דרכו עמה, אם תרצה לעלות למעלה בתוך מחנות הקדושים, לפי שמחנות הקדושים עומדים בדרך ההוא של הגן עדן, ומחנות נכרים עומדים בדרך ההוא של הגיהנם, אם זכתה הנשמה ושמירה ההיא של הפרשת מלבוש הכבוד העליון עליה, אז הרבה מחנות קדושים מזדמנים לה להתחבר עמה, ולהכניסה לגן עדן, ואם לא זכתה, אז הרבה מחנות נכרים מזדמנים להכניסה בדרך של הגיהנם, ואותן מחנות של מלאכי חבלה עתידים לעשות בה נקמות, על זה בא הכתוב להודיע, "לְעַם נְכָרִי לֹא יִמְשַׁל לְמַכְרָה", אלו המלאכי חבלה, "בְּבִגְדוֹ בָהּ" [ז], היינו השמירה, שהקדוש ברוך הוא עשה לה שמירה שלא ישלוט בה עם נכרי, באותה הפרשת השמירה עליה.

זיו הזוהר

מְחֻשְׁבוֹתֵיכֶם" (ישעיהו נה, ח). לה. סופי תיבות הגוף לתחיית המתים. לו. כאן דורש "בְּגָדוֹ" מלשון תור"ה, לרמז שהתורה מגינה ומציל, ומקימה את בגד ולבוש.